

“Hi havia una vegada...”

...CONTES ENCETATS,
CONTES CONTATS!!!

Març 2016

LA COVA MISTERIOSA

Inici: Fragment de *Matilda* de Roald Dahl

(Seminari Dinamització Biblioteques Escolars -CRP Baix Llobregat I. Sant Feliu de Llobregat)

Nus: Alumnes 2nA Escola Nadal, Sant Feliu de Llobregat
(Tutora: Mari Hurtan)

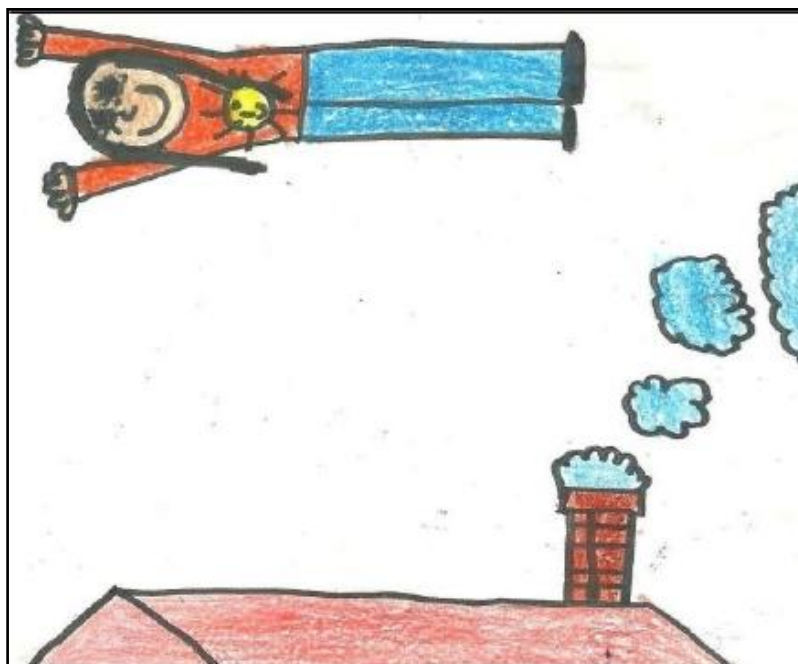
Desenllaç: Alumnes 1rB Escola Pau Vila, El Papiol (Tutora: Carme Maeztu)

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament
Servei Educatiu Baix Llobregat 1
Sant Feliu de Llobregat - Molins de Rei - El Papiol

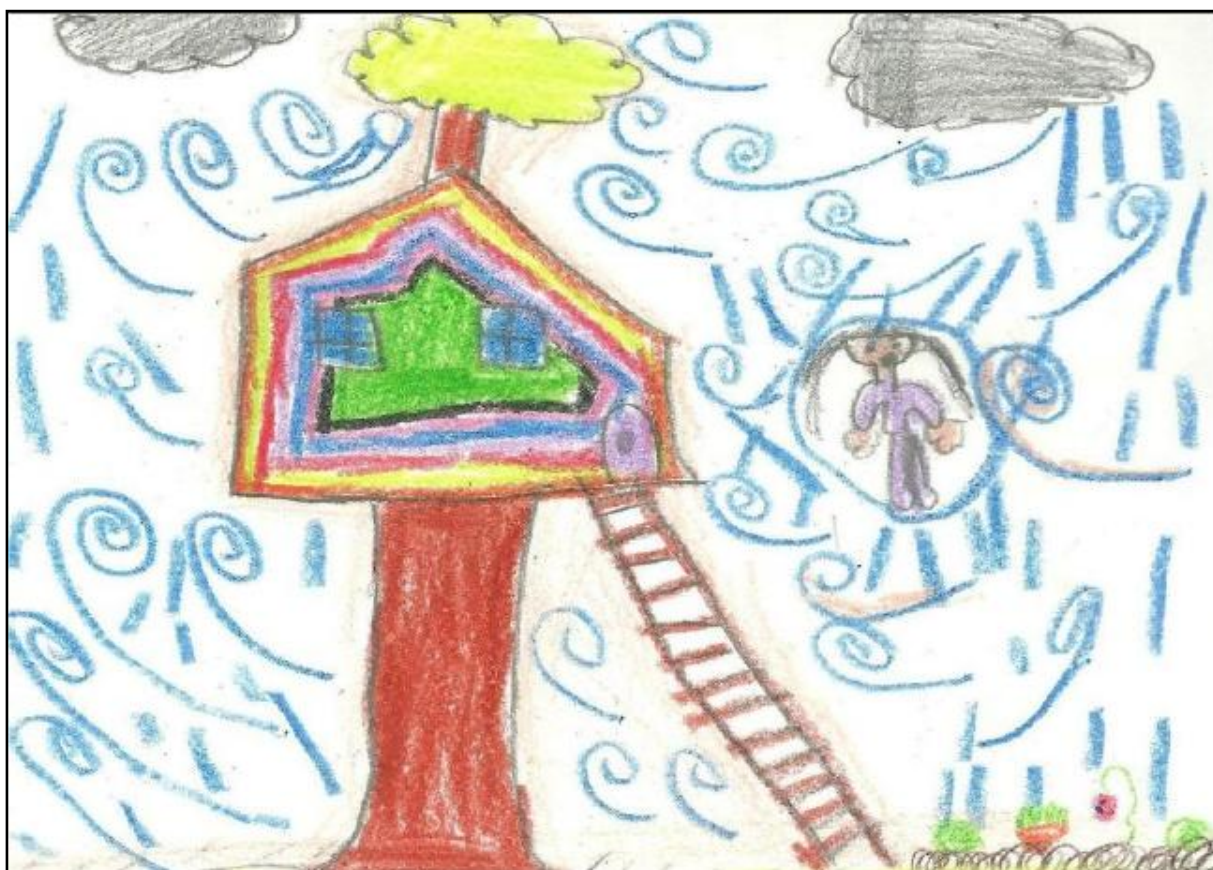
*Com que era molt petita i molt jove, l'únic poder
que tenia...*

... era el de
volar.

Es deia Cèlia i vivia en una cabana a sobre d'un
arbre.

Tenia tres amics, el Martí, la Daniela i el Joan.

Un dia la Cèlia i els seus tres amics van decidir anar d'acampada al bosc. Van començar a muntar les seves tendes de campanya quan de sobte van escoltar el so d'un animal misteriós.

- Escolteu aquell soroll? -va dir la Daniela.
- Quina por! -va dir el Martí.
- Algú s'anima a veure què és? -diu la Cèlia.
- T'acompanyo Cèlia -va dir el Joan.

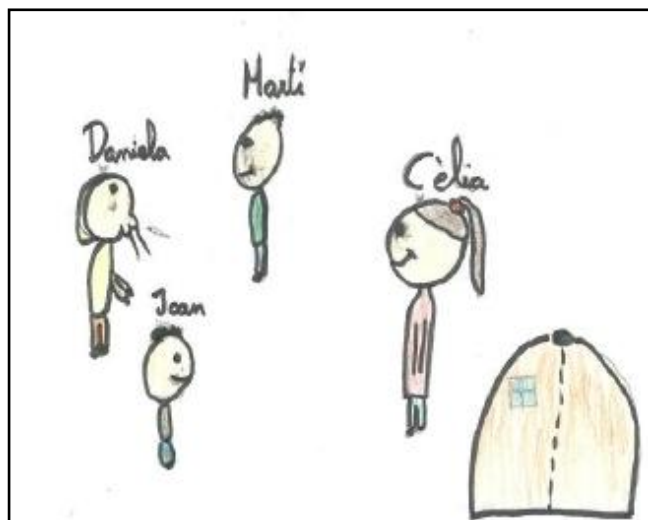
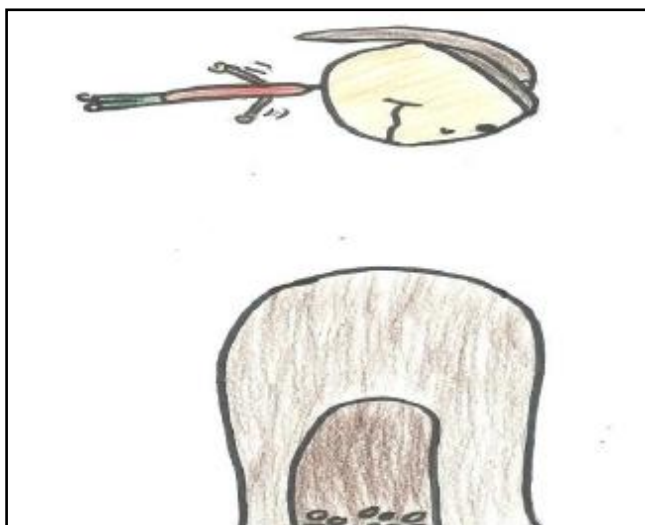
- Primer donaré una ullada des del cel -va dir la Cèlia.
- D'acord!
T'esperem -van contestar els seus amics.

La Cèlia es va enlairar i es va anar apropant al lloc d'on sortia el soroll.

Va descobrir que el soroll sortia d'una cova que hi havia darrera d'unes fulles i va tornar per explicar-ho als amics. L'haurien d'ajudar a descobrir què era, perquè ella sola no s'atrevia a entrar allà.

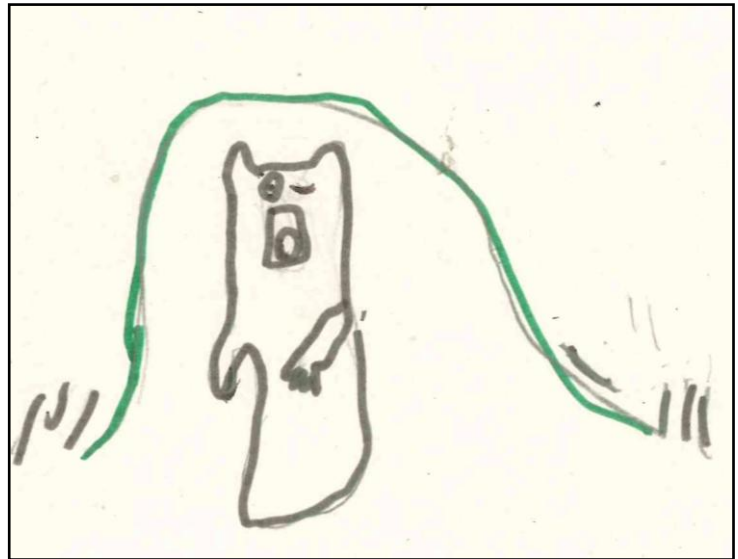

Tots els amics molt decidits van arribar a la cova i quan van entrar....

Van agafar unes torxes perquè la cova estava superfosca i van anar caminant fins que de sobte al mig de la foscor alguna cosa brillava.

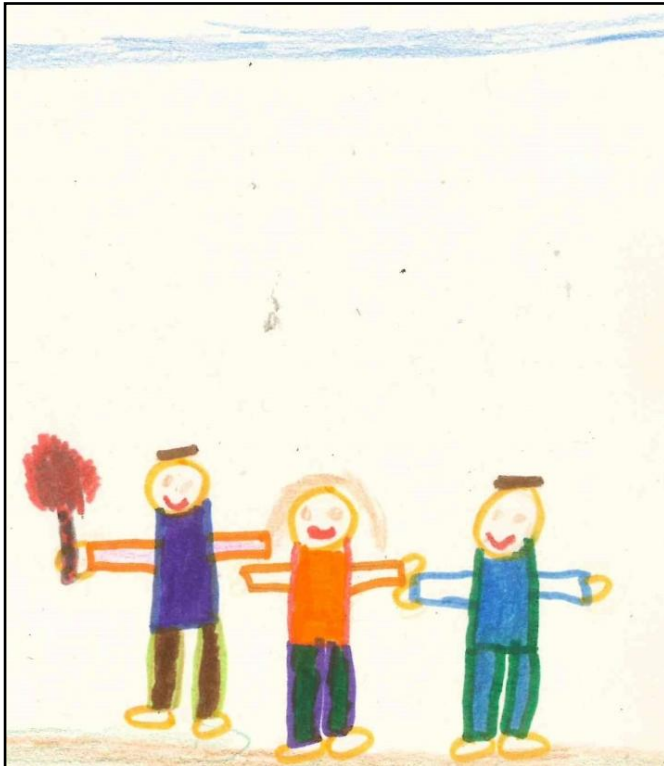
Era l'ull d'un ós que estava endormiscat!
Quin ensurt!
Seria bo?
Voldria ser el seu amic?

Aviat van comprovar que no.

Es va aixecar de sobte i la Daniela, el Martí i el Joan van veure que tenia una cara ferotge i de pocs amics.

- Ho hoho la ós! -va dir el Joan tremolant.
- Grrrrr! Veniu, veniu que fa molts mesos que no menjo i tinc molta gana! -va rugir l'ós.

- Però nosaltres som nens i els óssos mengen peixos, mel i fruits del bosc!
- va contestar la Daniela que era molt espavilada i a casa seva tenia un llibre sobre els óssos.

- Els óssos mengem de tot!!!! -va rugir encara més fort l'ós.
- Ai, mare meva! Tindrem un problema si no ens escapem de seguida -va dir en Martí.

Com que la Cèlia era molt petitona s'havia quedat darrere una pedra i l'ós no l'havia vist.

Quan va sentir que els seus amics estaven en perill va sortir i els hi va dir:

- Agafeu-vos de les mans!

Ràpidament la Daniela, el Martí i el Joan ho van fer i la Cèlia va agafar la mà de la Daniela i se'ls va emportar volant cap a fora de la cova.

Semblaven un estel molt gran volant pel cel. I no van parar fins que van arribar a la cabana de l'arbre.

Van fer una festa per celebrar que s'havien salvat i l'ós es va quedar a la cova amb un pam de nas.

*I conte contat
ja s'ha acabat!!!*